

Dz.U. 2011 Nr 205 poz. 1203**U S T A W A**

z dnia 19 sierpnia 2011 r.

o weteranach działań poza granicami państwa**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa ustanawia Dzień Weterana Działań poza Granicami Państwa oraz określa:

- 1) status weterana działań poza granicami państwa i weterana poszkodowanego w działaniach poza granicami państwa;
- 2) uprawnienia przysługujące osobom, o których mowa w pkt 1;
- 3) zasady i warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w pkt 2;
- 4) tryb postępowania i właściwość organów w sprawach, o których mowa w pkt 1–3.

Art. 2. Weteranem działań poza granicami państwa, zwanym dalej „weteranem”, może być osoba, która brała udział, na podstawie skierowania, w działaniach poza granicami państwa w ramach:

- 1) misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej, zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu i Służby Ochrony Państwa lub zapewniania bezpieczeństwa państwa:
 - a) nieprzerwanie przez okres, na jaki została skierowana, jednak nie krócej niż przez okres 60 dni albo
 - b) łącznie przez okres nie krótszy niż 90 dni;
- 2) grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej, łącznie przez okres nie krótszy niż 60 dni.

Art. 3. Weteranem poszkodowanym w działaniach poza granicami państwa, zwanym dalej „weteranem poszkodowanym”, może być osoba, która biorąc udział na podstawie skierowania w działaniach poza granicami państwa, doznała uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z tymi działaniami lub choroby

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2018 r.
poz. 937, 2018.

nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych poza granicami państwa, z tytułu których przyznano jej świadczenia odszkodowawcze.

Art. 4. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) skierowanie – skierowanie, wyznaczenie, delegowanie, zatrudnienie przez:
 - a) Ministra Obrony Narodowej albo właściwy organ wojskowy,
 - b) organizację międzynarodową, za zgodą Ministra Obrony Narodowej,
 - c) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
 - d) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,
 - e) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - f) Szefa Agencji Wywiadu,
 - g) Komendanta Głównego Policji,
 - h) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - i) Szefa Biura Ochrony Rządu,
 - j) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
 - k) Komendanta Służby Ochrony Państwa;
- 2) działania poza granicami państwa – działania podjęte poza granicami państwa w ramach misji pokojowej lub stabilizacyjnej, kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej, zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu i Służby Ochrony Państwa zapewniania bezpieczeństwa państwa oraz grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) misja pokojowa lub stabilizacyjna – działania określone w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510) oraz inne działania o tym charakterze podejmowane przez organizacje międzynarodowe, w których uczestniczyli obywatele polscy skierowani przez podmioty, o których mowa w pkt 1 lit. a–f, w szczególności działania mające na celu utrzymanie lub przywrócenie pokoju, bądź akcje zapobiegania aktom terroryzmu lub ich skutkom;
- 4) kontyngent policyjny – kontyngent wydzielony w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 145a ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416 i 650) oraz była Polską Grupę Policyjną;
- 5) kontyngent Straży Granicznej – kontyngent wydzielony w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 147c pkt 1–3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o

- Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 650);
- 6) zadania ochronne Biura Ochrony Rządu – zadania służbowe wykonywane na terytorium państw w całości lub w części uznanych za strefę działań wojennych oraz państw, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie *art. 60a ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu* (Dz. U. z 2017 r. poz. 985, 1321 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 106)¹⁾;
- 6a) zadania ochronne Służby Ochrony Państwa – zadania służbowe wykonywane na terytorium państw w całości lub w części uznanych za strefę działań wojennych oraz państw, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 143 ust. 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138);
- 7) zapewnianie bezpieczeństwa państwa – zadania, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i w art. 6 ust. 1 pkt 2, 5 i 7 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 138 i 650), a także art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1978 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 650), wykonywane na terytorium państw w całości lub w części uznanych za strefę działań wojennych odpowiednio przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu lub przez funkcjonariuszy i żołnierzy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;
- 8) grupa ratownicza Państwowej Straży Pożarnej – grupę utworzoną do wykonywania zadań, o których mowa w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 650);
- 9) organizacja międzynarodowa – Organizację Narodów Zjednoczonych, Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Organizację Traktatu Północnoatlantyckiego oraz Unię Europejską;
- 10) renta inwalidzka – rentę inwalidzką, wojskową rentę inwalidzką, policyjną rentę inwalidzką, rentę z tytułu niezdolności do pracy i rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia

¹⁾ Utraciła moc na podstawie art. 391 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138).

29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2193), ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2225 oraz z 2018 r. poz. 138), ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin²⁾ (Dz. U. z 2018 r. poz. 132 i 138), ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, 1386 i 2120 oraz z 2018 r. poz. 138 i 357), ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1773, 2120 i 2179) oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336 oraz z 2018 r. poz. 650);

- 11) emerytura – emeryturę wojskową, emeryturę policyjną, emeryturę i emeryturę rolniczą, otrzymywane odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin²⁾ oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 12) najbliższy członek rodziny – małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo, osobę pozostającą w stosunku przysposobienia oraz osobę pozostającą we wspólnym pożyciu z weteranem lub weteranem poszkodowanym;

²⁾ Obecnie tytuł ustawy brzmi: o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin na podstawie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1321), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., oraz art. 266 pkt 1 ustawy, o której mowa w odnośniku **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

- 13) jednostka wojskowa – jednostkę wojskową, o której mowa w art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1430 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 138 i 398), a także komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Obrony Narodowej;
- 14) dowódca jednostki wojskowej – dowódcę, dyrektora, szefa, komendanta lub inną osobę na równorzędnym stanowisku służbowym;
- 15) wypadek pozostający w związku z działaniami poza granicami państwa – zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uszczerbek na zdrowiu, które zaistniało podczas lub w związku z:
 - a) działaniami podejmowanymi w ramach uderzenia na przeciwnika bądź odparcia jego uderzeń,
 - b) zamachem lub innym bezprawnym działaniem wymierzonym przeciwko osobie, która brała udział w działaniach poza granicami państwa,
 - c) innymi działaniami pozostającymi w bezpośrednim związku z wykonywaniem zadań:
 - przez żołnierza, z wyłączeniem przypadków, w których żołnierz przy wykonywaniu zadań nie przestrzegał przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - określonych w akcie utworzenia kontyngentu policyjnego, kontyngentu Straży Granicznej, grupy ratowniczej Państwowej Straży Pożarnej, w skierowaniu do wykonywania zadań ochronnych Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa lub w skierowaniu do wykonywania zadań mających na celu zapewnianie bezpieczeństwa państwa;
- 16) żołnierz – żołnierza zawodowego i niezawodowego, a także żołnierza rezerwy i w stanie spoczynku;
- 17) funkcjonariusz – funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa oraz strażaka i zwolnionego ze służby strażaka Państwowej Straży Pożarnej;
- 18) funkcjonariusz ABW – funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz funkcjonariusza i zwolnionego ze służby funkcjonariusza Agencji Wywiadu;
- 19) najniższa emerytura – kwotę najniższej emerytury, od pierwszego dnia następnego miesiąca po ogłoszeniu przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor

Polski”, na podstawie art. 94 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 5. 1. Status weterana oraz weterana poszkodowanego przyznaje, na wniosek żołnierza, funkcjonariusza lub funkcjonariusza ABW, w drodze decyzji administracyjnej, Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW.

2. Decyzja o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego zawiera informacje o:

- 1) procentowej wysokości uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami poza granicami państwa lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa, z tytułu których przyznano świadczenia odszkodowawcze;
- 2) wysokości dodatku weterana poszkodowanego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

3. Egzemplarz decyzji o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW, przesyłają do organu, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, z późn. zm.³⁾), w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji ostatecznej.

Art. 6. 1. Status weterana oraz weterana poszkodowanego nie przysługuje osobie, która została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za:

- 1) przestępstwo popełnione umyślnie lub przestępstwo skarbowe popełnione umyślnie w związku z wykonywaniem zadań lub obowiązków służbowych podczas udziału w działaniach poza granicami państwa;
- 2) przestępstwo przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku wszczęcia postępowania karnego lub karnego skarbowego, pod zarzutem popełnienia przestępstwa wymienionego w ust. 1, przeciwko osobie ubiegającej się o nadanie statusu weterana albo weterana poszkodowanego rozpatrzenie wniosku zawiesza się do czasu jego prawomocnego zakończenia.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2110, 2217, 2361 i 2434 oraz z 2018 r. poz. 107, 138 i 650.

Art. 7. 1. Podstawą do ubiegania się o przyznanie statusu weterana są:

- 1) wniosek, o którym mowa w art. 5 ust. 1;
- 2) zaświadczenie wydane odpowiednio przez:
 - a) dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz ostatnio pełnił lub pełni służbę,
 - b) wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce zamieszkania żołnierza albo właściwego kierownika archiwum wojskowego,
 - c) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Szefa Agencji Wywiadu,
 - e) Komendanta Głównego Policji,
 - f) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - g) Szefa Biura Ochrony Rządu,
 - h) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
 - i) Komendanta Służby Ochrony Państwa;
- 3) zaświadczenie z Krajowego Rejestru Karnego.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby ubiegającej się o przyznanie statusu weterana;
- 2) numer PESEL;
- 3) nazwę i rodzaj działania poza granicami państwa, w którym uczestniczyła osoba ubiegająca się o przyznanie statusu weterana;
- 4) okres uczestnictwa w działaniach poza granicami państwa;
- 5) zajmowane stanowisko służbowe lub pełnioną funkcję podczas udziału w działaniach poza granicami państwa.

3. W przypadku braku możliwości wydania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, potwierzonego pismem właściwego podmiotu, osoba ubiegająca się o przyznanie statusu weterana może ubiegać się o jego przyznanie na podstawie innych dokumentów lub dowodów poświadczających udział w działaniach poza granicami państwa.

Art. 8. Podstawą do ubiegania się o przyznanie statusu weterana poszkodowanego są:

- 1) dokumenty lub dowody, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 3;
- 2) protokół powypadkowy albo decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej;
- 3) orzeczenie właściwej komisji lekarskiej o związku uszczerbku na zdrowiu z wypadkiem pozostającym w związku z działaniami poza granicami państwa lub

chorobą nabytą podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa albo orzeczenie lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalające uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową wydane dla celów świadczeń z ubezpieczenia społecznego;

- 4) decyzja administracyjna o przyznaniu świadczeń odszkodowawczych albo prawomocny wyrok sądu zasądający odszkodowanie.

Art. 9. 1. Dokumentem potwierdzającym status weterana oraz weterana poszkodowanego jest odpowiednio legitymacja weterana albo legitymacja weterana poszkodowanego wydana przez Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, albo Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW.

2. Legitymacje, o których mowa w ust. 1, wydaje się w terminie do 60 dni od dnia wydania decyzji ostatecznej o przyznaniu statusu weterana albo weterana poszkodowanego.

Art. 10. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, określają, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2, wzór legitymacji weterana oraz weterana poszkodowanego oraz tryb wydawania, wymiany lub zwrotu tych legitymacji, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tym zakresie, a także wskazania przypadków, w których weteran oraz weteran poszkodowany może dokonać wymiany posiadanej legitymacji.

Art. 11. 1. Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW, w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, pozbawia, w drodze decyzji administracyjnej, statusu weterana albo weterana poszkodowanego.

2. Weteran albo weteran poszkodowany traci swój status z dniem stania się ostateczną decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. O skazaniu prawomocnym wyrokiem weterana lub weterana poszkodowanego za przestępstwo, o którym mowa w art. 6 ust. 1, sąd zawiadamia, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, odpowiednio Ministra Obrony Narodowej,

ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

4. Osoba pozbawiona statusu weterana albo weterana poszkodowanego decyzją ostateczną traci uprawnienia wynikające z ustawy i jest obowiązana do zwrotu legitymacji weterana albo legitymacji weterana poszkodowanego organowi, który ją wydał, w terminie 7 dni od dnia doręczenia jej tej decyzji.

5. O pozbawieniu decyzją ostateczną statusu weterana poszkodowanego Minister Obrony Narodowej – w odniesieniu do żołnierzy, minister właściwy do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do funkcjonariuszy, oraz Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do funkcjonariuszy ABW, zawiadamia właściwy organ emerytalno-rentowy oraz organ, o którym mowa w art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 12. Przepisy ustawy dotyczące:

- 1) żołnierzy, z wyjątkiem art. 19 – stosuje się odpowiednio do funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz pracowników jednostek wojskowych;
- 2) funkcjonariuszy – stosuje się odpowiednio do pracowników Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 13. Uprawnienia i obowiązki dowódcy jednostki wojskowej określone w ustawie stosuje się odpowiednio do Szefa Służby Wywiadu Wojskowego i Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego.

Art. 14. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650).

Rozdział 2

Uhonorowanie

Art. 15. Dzień 29 maja ustanawia się Dniem Weterana Działań poza Granicami Państwa.

Art. 16. 1. Ustanawia się wojskową odznakę „Za Rany i Kontuzje”.

2. Tworzy się fundusz przeznaczony na wojskową odznakę „Za Rany i Kontuzje”, którego dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej, za rany i kontuzje odniesione podczas działań poza granicami państwa, może przyznać weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi, wojskową odznakę „Za Rany i Kontuzje”.

4. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania i wręczania odznaki,
- 2) szczegółowy tryb występowania z wnioskiem o przyznawanie odznaki,
- 3) osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o przyznanie odznaki,
- 4) rodzaje, wzór i sposób noszenia odznaki,
- 5) szczegółowe warunki tworzenia i dysponowania funduszem przeznaczonym na odznakę,
- 6) wysokość i sposób ustalania wysokości funduszu przeznaczonego na odznakę,
- 7) komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej właściwą do ewidencjonowania, zakupu oraz dystrybucji odznaki

– o której mowa w ust. 1.

5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, należy uwzględnić kryteria przyznawania wojskowej odznaki „Za Rany i Kontuzje”, obejmujące przede wszystkim okoliczności odniesienia ran i kontuzji oraz ich związek z wykonywaniem czynności służbowych, a także ilość i stopień obrażeń, jakie w wyniku ran i kontuzji poniósł weteran poszkodowany-żołnierz, potwierdzonych orzeczeniem właściwej wojskowej komisji lekarskiej.

Art. 17. 1. Ustanawia się odznakę honorową „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może nadać weteranowi-funkcjonariuszowi oraz weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi za zasługi podczas działań poza granicami państwa odznakę honorową „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania w sprawach o nadanie odznaki, osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o jej nadanie oraz termin rozpatrzenia wniosku,
- 2) wzór odznaki, wzór wniosku o nadanie odznaki – zawierający informację uzasadniającą jej nadanie – oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie odznaki,
- 3) sposób wręczenia i noszenia odznaki,
- 4) sposób ewidencjonowania informacji o osobach wyróżnionych odznaką

– mając na uwadze sprawne przeprowadzanie postępowania, ujednoczenie sposobu składania wniosków oraz zapewnienie przyznawania odznaki osobom szczególnie zasłużonym.

Art. 18. 1. Ustanawia się odznakę honorową „Za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

2. Prezes Rady Ministrów może nadać weteranowi-funkcjonariuszowi ABW oraz weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW za zasługi podczas zapewniania bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej odznakę honorową „Za zasługi w zapewnianiu bezpieczeństwa państwa poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb postępowania w sprawach o nadanie odznaki, osoby uprawnione do występowania z wnioskiem o jej nadanie oraz termin rozpatrzenia wniosku,
- 2) wzór odznaki, wzór wniosku o nadanie odznaki – zawierający informacje uzasadniającą jej nadanie – oraz wzór legitymacji potwierdzającej nadanie odznaki,
- 3) sposób wręczenia i noszenia odznaki,
- 4) sposób ewidencjonowania informacji o osobach wyróżnionych odznaką

– mając na uwadze sprawne przeprowadzanie postępowania, ujednoczenie sposobu składania wniosków oraz zapewnienie przyznawania odznaki osobom szczególnie zasłużonym.

Art. 19. 1. Weteran lub weteran poszkodowany, będący żołnierzem rezerwy lub w stanie spoczynku, ma prawo do noszenia umundurowania oraz odznak i oznak wojskowych w przypadkach i w sposób określony w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 50 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 173 i 138) oraz art. 67 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Weteran poszkodowany-żołnierz zwolniony z czynnej służby wojskowej, któremu w czasie pełnienia służby nie przysługiwały należności umundurowania i wyekwipowania wyjściowego, ma prawo do jednorazowego bezpłatnego otrzymania takiego umundurowania i wyekwipowania.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, normy umundurowania i wyekwipowania wyjściowego weteranów poszkodowanych-

żołnierzy oraz tryb postępowania i organy właściwe w sprawach wydawania umundurowania, uwzględniając w szczególności specyfikę umundurowania i wyekwipowania poszczególnych rodzajów wojsk i służb.

Art. 20. 1. Weteran i weteran poszkodowany ma prawo do zwrotu kosztów przejazdu, z uwzględnieniem przysługujących mu ulg w tym zakresie, i zakwaterowania, poniesionych w związku z udziałem w uroczystościach organizowanych odpowiednio przez:

- 1) Ministra Obrony Narodowej,
- 2) dowódców jednostek wojskowych,
- 3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 4) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 5) Szefa Agencji Wywiadu,
- 6) Komendanta Głównego Policji,
- 7) właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji,
- 8) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
- 9) komendantów oddziałów lub ośrodków szkolenia Straży Granicznej,
- 10) Komendanta Służby Ochrony Państwa,
- 11) kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej

– na które został zaproszony w charakterze uczestnika działań poza granicami państwa.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, przysługuje za udział w nie więcej niż dwóch uroczystościach w danym roku kalendarzowym, łącznie do wysokości najniższej emerytury.

3. Zwrotu kosztów dokonuje odpowiednio podmiot, o którym mowa w ust. 1, na którego zaproszenie weteran lub weteran poszkodowany przyjechał, po złożeniu przez niego wniosku oraz oświadczenia o wysokości kosztów przejazdu i przedstawieniu oryginału rachunku za zakwaterowanie.

Art. 21. 1. Zmarłemu weteranowi-żołnierzowi i zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-żołnierzowi przysługuje wojskowa asysta honorowa podczas pogrzebu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zmarłemu weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi-funkcjonariuszowi ABW oraz zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi i zmarłemu weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW przysługuje asysta honorowa podczas pogrzebu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Asystę, o której mowa w ust. 1 i 2, przydziela się po przesłaniu przez najbliższego członka rodziny weterana lub weterana poszkodowanego informacji o jego śmierci.

4. Informację przesyła się odpowiednio do:

- 1) dowódcy garnizonu właściwego terytorialnie ze względu na miejsce pochówku weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza;
- 2) komendanta wojewódzkiego Policji, kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, Komendanta Służby Ochrony Państwa albo kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, właściwych terytorialnie ze względu na miejsce pochówku weterana-funkcjonariusza lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza;
- 3) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w przypadku pochówku weterana-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW.

5. W przypadku śmierci samotnego weterana lub weterana poszkodowanego informację, o której mowa w ust. 3, może przesłać organizacja pozarządowa zrzeszająca weteranów-żołnierzy, weteranów-funkcjonariuszy albo weteranów-funkcjonariuszy ABW.

Rozdział 3

Świadczenia opieki zdrowotnej i pomoc psychologiczna

Art. 22. 1. Realizację uprawnień wynikających z art. 24b, art. 24c, art. 44 ust. 1c, art. 47 ust. 2a oraz art. 57 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych monitoruje i koordynuje organ wskazany w art. 98 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, przekazuje raz na kwartał informację o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej określonych w ust. 1 odpowiednio do:

- 1) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy;
- 2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy;
- 3) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW.

3. Prezes Rady Ministrów, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW,
- 2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitoring i analizę informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3

– uwzględniając zakres informacji gromadzonych przez świadczeniodawców w rejestrze świadczeń oraz składanie sprawozdań z monitoringu i analizy informacji o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych weteranom poszkodowanym-funkcjonariuszom ABW.

4. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-żołnierzy,
- 2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitoring i analizę informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1

– uwzględniając zakres informacji gromadzonych przez świadczeniodawców w rejestrze świadczeń oraz składanie sprawozdań z monitoringu i analizy informacji o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych weteranom poszkodowanym-żołnierzom.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii organu, o którym mowa w ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji świadczeń opieki zdrowotnej weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy,
- 2) podmiot prowadzący w jego imieniu monitoring i analizę informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2

– uwzględniając zakres informacji gromadzonych przez świadczeniodawców w rejestrze świadczeń oraz składanie sprawozdań z monitoringu i analizy informacji o realizacji indywidualnego prawa do świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych weteranom poszkodowanym-funkcjonariuszom.

Art. 23. 1. Weteran-żołnierz lub weteran poszkodowany-żołnierz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo poza kolejnością do bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej przez psychologów w jednostkach wojskowych oraz przez

wojskowe pracownie psychologiczne, a także udzielanej w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, jeżeli problemy zdrowotne żołnierza są związane z działaniami poza granicami państwa.

2. Weteran-funkcjonariusz lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo poza kolejnością do bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jeżeli problemy zdrowotne funkcjonariusza są związane z działaniami poza granicami państwa.

3. Weteran-funkcjonariusz ABW lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz ABW oraz najbliżsi członkowie jego rodziny mają prawo poza kolejnością do bezpłatnej pomocy psychologicznej udzielanej w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jeżeli problemy zdrowotne funkcjonariusza są związane z działaniami poza granicami państwa.

4. Prezes Rady Ministrów, Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojej właściwości, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb udzielania i zakres pomocy psychologicznej,
- 2) sposób i tryb postępowania w zakresie monitorowania realizacji prawa weteranów poszkodowanych do pomocy, o której mowa w ust. 1–3, oraz właściwość organów w tym zakresie

– mając na względzie zapewnienie sprawnego dostępu do korzystania z pomocy psychologicznej oraz jej realizację adekwatną do potrzeb weteranów.

Art. 24. 1. Weteran i weteran poszkodowany mają prawo do umieszczenia poza kolejnością w Domu Weterana, funkcjonującego jako zakład opiekuńczo-leczniczy w ramach zakładu opieki zdrowotnej albo jako inna jednostka organizacyjna takiego zakładu, i odpłatnego w nim pobytu, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z zastrzeżeniem art. 25.

2. Weterana i weterana poszkodowanego umieszcza się w Domu Weterana w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 33a ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

3. Pobyt, o którym mowa w ust. 1, może być dofinansowany ze środków budżetu państwa, z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy.

4. Weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi-funkcjonariuszowi ABW oraz weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW może zostać udzielona zapomoga ze środków budżetu państwa, z części pozostającej odpowiednio w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz z części pozostającej w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu, na pobyt w Domu Weterana.

5. Tworzy się fundusze na zapomogi, o których mowa w ust. 4, których dysponentami są odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu.

6. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania zapomogi weteranowi-funkcjonariuszowi ABW i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi ABW na pobyt w Domu Weterana, dokumenty stanowiące podstawę jej przyznania, sposób przekazywania zapomogi oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia równego dostępu do tych świadczeń wszystkim uprawnionym oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.

7. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób dofinansowania pobytu weterana-żołnierza i weterana poszkodowanego-żołnierza w Domu Weterana, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia równego dostępu do tych świadczeń wszystkim uprawnionym oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania zapomogi weteranowi-funkcjonariuszowi i weteranowi poszkodowanemu-funkcjonariuszowi na pobyt w Domu Weterana, dokumenty stanowiące podstawę jej przyznania, sposób przekazywania zapomogi oraz sposób tworzenia funduszu na zapomogi, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia równego dostępu do tych świadczeń wszystkim uprawnionym oraz uwzględniając rzeczywiste koszty pobytu w Domu Weterana.

Art. 25. W uzasadnionych przypadkach do Domu Weterana może być skierowany weteran poszkodowany, na podstawie opinii konsultanta ochrony zdrowia, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o konsultantach w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2017 r. poz. 890), niezależnie od oceny jego skali samodzielności określanej stosownie do przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31d

ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Rozdział 4

Pomoc w finansowaniu nauki i uprawnienia socjalne

Art. 26. 1. Weteran poszkodowany-żołnierz ma prawo do uzyskania pomocy finansowej na jedną z wymienionych form kształcenia:

- 1) naukę na poziomie szkoły ponadpodstawowej;
- 2) studia pierwszego stopnia;
- 3) studia drugiego stopnia;
- 4) jednolite studia magisterskie;
- 5) studia podyplomowe.

2. W ramach pomocy, o której mowa w ust. 1, mogą być pokryte koszty:

- 1) opłaty za naukę lub studia;
- 2) przejazdów z miejsca zamieszkania weterana poszkodowanego-żołnierza do szkoły lub uczelni i z powrotem;
- 3) zakwaterowania w miejscowości, w której weteran poszkodowany-żołnierz pobiera naukę lub odbywa studia.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje na jedną z wybranych przez weterana poszkodowanego-żołnierza form kształcenia do wysokości 400% najniższej emerytury.

4. Wysokość pomocy finansowej, o której mowa w ust. 3, przysługuje na każdy rok szkolny lub akademicki przez cały czas trwania nauki lub studiów, nie dłużej niż w wymiarze określonym w programie nauczania lub w programie studiów.

5. Jeżeli w roku akademickim program studiów obejmuje tylko jeden semestr, pomoc finansową przyznaje się w wysokości 50% pełnej stawki określonej w ust. 3.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych ze stanem zdrowia lub zdarzeniami losowymi dotyczącymi weterana poszkodowanego-żołnierza powodującymi konieczność przerwania nauki lub studiów, wypłata pomocy finansowej ulega zawieszeniu, na wniosek zainteresowanego, do czasu ustania przyczyny przerwania nauki lub studiów.

7. Poniesione przez organ koszty nauki lub studiów oraz przejazdów i zakwaterowania podlegają zwrotowi w przypadku nieukończenia nauki lub studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-żołnierza w terminie określonym w programie nauczania lub w programie studiów, z wyjątkiem przyczyn

nieukończenia nauki lub studiów, o których mowa w ust. 6. Koszty te podlegają zwrotowi w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania.

8. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz właściwość organów w tym zakresie, dokumenty stanowiące podstawę jej przyznawania oraz sposób i termin jej wypłaty, a także warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów nauki lub studiów, przejazdów i zakwaterowania. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów kształcenia.

Art. 27. 1. Weteran poszkodowany-funkcjonariusz zwolniony ze służby ma prawo do uzyskania pomocy finansowej na jedną z wymienionych form kształcenia:

- 1) studia pierwszego stopnia;
- 2) studia drugiego stopnia;
- 3) jednolite studia magisterskie;
- 4) studia podyplomowe.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje na jedną z wybranych przez weterana poszkodowanego-funkcjonariusza form kształcenia do wysokości 400% najniższej emerytury.

3. Jeżeli w roku akademickim program studiów obejmuje tylko jeden semestr, pomoc finansową przyznaje się w wysokości 50% pełnej stawki.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez czas trwania studiów na wniosek weterana poszkodowanego-funkcjonariusza, w każdym roku akademickim, w wymiarze określonym programem studiów na jednym kierunku wybranym przez funkcjonariusza.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych ze stanem zdrowia lub zdarzeniami losowymi dotyczącymi weterana poszkodowanego-funkcjonariusza powodującymi konieczność przerwania studiów, na wniosek zainteresowanego, wypłata pomocy finansowej ulega zawieszeniu do czasu ustania przyczyny przerwania studiów.

6. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku nieukończenia studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-funkcjonariusza, z wyjątkiem przyczyn nieukończenia studiów, o których mowa w ust. 5. Koszty te podlegają zwrotowi w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz właściwość

organów w tym zakresie, dokumenty stanowiące podstawę jej przyznawania oraz sposób i termin jej wypłaty, a także warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów kształcenia. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów kształcenia.

Art. 28. 1. Weteran poszkodowany-funkcjonariusz ABW zwolniony ze służby ma prawo do uzyskania pomocy finansowej na jedną z wymienionych form kształcenia:

- 1) studia pierwszego stopnia;
- 2) studia drugiego stopnia;
- 3) jednolite studia magisterskie;
- 4) studia podyplomowe.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przysługuje na jedną z wybranych przez weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW form kształcenia do wysokości 400% najniższej emerytury.

3. Jeżeli w roku akademickim program studiów obejmuje tylko jeden semestr, pomoc finansową przyznaje się w wysokości 50% pełnej stawki.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana przez czas trwania studiów na wniosek weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW, w każdym roku akademickim, w wymiarze określonym programem studiów na jednym kierunku wybranym przez funkcjonariusza.

5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych ze stanem zdrowia lub zdarzeniami losowymi dotyczącymi weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW powodującymi konieczność przerwania studiów, na wniosek zainteresowanego, wypłata pomocy finansowej ulega zawieszeniu do czasu ustania przyczyny przerwania studiów.

6. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku nieukończenia studiów z przyczyn leżących po stronie weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW, z wyjątkiem przyczyn nieukończenia studiów, o których mowa w ust. 5. Koszty te podlegają zwrotowi w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania.

7. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, oraz właściwość organów w tym zakresie, dokumenty stanowiące podstawę jej przyznawania oraz sposób i termin jej wypłaty, a także warunki zawieszania jej udzielania oraz zwrotu kosztów kształcenia. Rozporządzenie powinno zapewnić sprawność postępowania w tych sprawach oraz

adekwatność udzielanej pomocy finansowej w stosunku do rzeczywistych kosztów kształcenia.

Art. 29. 1. Weteranowi poszkodowanemu pobierającemu rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa, przysługują odpowiednio uprawnienia określone w art. 14, art. 15, art. 22 ust. 1 oraz art. 23a ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

2. W przypadku zbiegu prawa do tego samego świadczenia na podstawie odrębnych przepisów, przysługuje tylko jedno świadczenie według wyboru uprawnionego.

3. Dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja weterana poszkodowanego.

Art. 30. 1. Weteranowi poszkodowanemu pobierającemu rentę inwalidzką z tytułu urazów lub chorób powstałych w związku z udziałem w działaniach poza granicami państwa przysługuje:

- 1) ulga taryfowa w wysokości 50% przy przejazdach środkami komunikacji miejskiej;
- 2) ulga w wysokości 37% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego i autobusowego w komunikacji krajowej w:
 - a) 1 i 2 klasie pociągów osobowych i pospiesznych oraz autobusach w komunikacji zwykłej i przyspieszonej – na podstawie biletów jednorazowych,
 - b) 2 klasie pociągów innych niż osobowe i pospieszne – na podstawie biletów jednorazowych.

2. Weteran poszkodowany uprawniony do ulgowego przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, korzystający z przejazdu w klasie 1, jest zobowiązany do uiszczenia dopłaty w wysokości stanowiącej różnicę między należnością za pełnopłatny przejazd w klasie 1 a należnością za pełnopłatny przejazd w klasie 2.

3. Dokumentami potwierdzającymi prawo do korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1, jest legitymacja weterana poszkodowanego wraz z legitymacją emeryta-rencisty.

Art. 31. 1. Weteran-żołnierz, który ukończył 65 lat życia, lub weteran poszkodowany-żołnierz, którzy znajdują się w trudnej sytuacji materialnej, mogą ubiegać się o przyznanie zapomogi:

- 1) na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, w tym zakup leków, środków opatrunkowych oraz koszty dojazdów do zakładów opieki zdrowotnej na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek lub stan zdrowia;
- 2) w przypadku zaistnienia zdarzeń losowych, mających wpływ na pogorszenie w istotny sposób sytuacji materialnej weterana-żołnierza lub weterana poszkodowanego-żołnierza.

2. Tworzy się fundusz na zapomogi dla weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, którego dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

3. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania zapomóg, o których mowa w ust. 1, dokumenty stanowiące podstawę ich przyznania, sposób przekazywania przyznanych zapomóg oraz sposób tworzenia funduszu na te zapomogi. Rozporządzenie uwzględni konieczność zapewnienia równego dostępu do tego świadczenia wszystkim uprawnionym oraz możliwość korzystania z zapomogi z innego tytułu.

Art. 32. 1. Weteran-funkcjonariusz ABW, który ukończył 65 lat życia, lub weteran poszkodowany-funkcjonariusz ABW, którzy znajdują się w trudnej sytuacji materialnej, mogą ubiegać się o przyznanie zapomogi:

- 1) na zaspokojenie potrzeb bytowych i ochronę zdrowia w przypadku choroby powodującej wzrost kosztów utrzymania, w tym zakup leków, środków opatrunkowych oraz koszty dojazdów do zakładów opieki zdrowotnej na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne oraz usługi pielęgnacyjne niezbędne ze względu na wiek lub stan zdrowia;
- 2) w przypadku zaistnienia zdarzeń losowych, mających wpływ na pogorszenie w istotny sposób sytuacji materialnej weterana-funkcjonariusza ABW lub weterana poszkodowanego-funkcjonariusza ABW.

2. Tworzy się fundusze na zapomogi dla weteranów-funkcjonariuszy ABW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW, których dysponentami są odpowiednio Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania zapomóg, o których mowa w ust. 1, dokumenty stanowiące podstawę ich przyznania, sposób przekazywania przyznanych zapomóg oraz sposób tworzenia funduszu na te zapomogi. Rozporządzenie uwzględni konieczność zapewnienia

równego dostępu do tego świadczenia wszystkim uprawnionym oraz możliwość korzystania z zapomogi z innego tytułu.

Rozdział 5

Uprawnienia pracownicze

Art. 33. 1. Weteran poszkodowany korzysta z pierwszeństwa w zatrudnieniu odpowiednio w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej albo ministra właściwego do spraw wewnętrznych na stanowiskach odpowiadających jego wykształceniu, wiedzy i sprawności psychofizycznej.

2. W przypadku zbiegu prawa do tego samego uprawnienia na podstawie odrębnych przepisów, przysługuje tylko jedno z nich, według wyboru uprawnionego.

Art. 34. Okresy udziału weterana oraz weterana poszkodowanego w działaniach poza granicami państwa wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Art. 35. 1. Weteranowi oraz weteranowi poszkodowanemu, pozostającemu w stosunku pracy, przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze 5 dni w roku kalendarzowym.

2. Urlop dodatkowy, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli weteran lub weteran-poszkodowany posiada prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze przekraczającym 26 dni w roku kalendarzowym.

3. Prawo do pierwszego dodatkowego urlopu, o którym mowa w ust. 1, powstaje z dniem stania się ostateczną decyzji administracyjnej o przyznaniu statusu weterana lub weterana poszkodowanego, przy czym jego realizacja może nastąpić nie wcześniej niż z dniem przedstawienia pracodawcy tej decyzji.

Rozdział 6

Dodatek weterana poszkodowanego

Art. 36. 1. Weteran poszkodowany pobierający emeryturę lub rentę inwalidzką ma prawo do dodatku weterana poszkodowanego od miesiąca złożenia wniosku do organu emerytalno-rentowego.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się decyzję o przyznaniu statusu weterana poszkodowanego albo jej odpis.

3. Wniosek zawiera:

1) imię i nazwisko zainteresowanego;

- 2) imiona rodziców;
- 3) datę i miejsce urodzenia;
- 4) adres zamieszkania i adres do korespondencji;
- 5) numer PESEL;
- 6) wskazanie świadczenia, o które ubiega się zainteresowany;
- 7) podpis zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

4. Podstawę wymiaru dodatku weterana poszkodowanego stanowi najniższa emerytura.

5. Wysokość dodatku weterana poszkodowanego uzależniona jest od ustalonego procentu uszczerbku na zdrowiu doznanego wskutek wypadku pozostającego w związku z działaniami poza granicami państwa lub choroby nabytej podczas wykonywania zadań lub obowiązków służbowych w ramach działań poza granicami państwa, z tytułu których przyznano świadczenia odszkodowawcze, i wynosi w przedziale:

- 1) od 10 do 20% uszczerbku – 10% podstawy wymiaru;
- 2) od 21 do 30% uszczerbku – 20% podstawy wymiaru;
- 3) od 31 do 40% uszczerbku – 30% podstawy wymiaru;
- 4) od 41 do 50% uszczerbku – 40% podstawy wymiaru;
- 5) od 51 do 60% uszczerbku – 50% podstawy wymiaru;
- 6) od 61 do 80% uszczerbku – 60% podstawy wymiaru;
- 7) powyżej 80% uszczerbku – 80% podstawy wymiaru.

6. Dodatek weterana poszkodowanego podlega waloryzacji poprzez ponowne obliczenie jego wysokości od kwoty najniższej emerytury, przy zastosowaniu właściwej dla ustalonego procentu uszczerbku na zdrowiu, stawki procentowej podstawy wymiaru, określonej w ust. 5.

7. Waloryzacji, o której mowa w ust. 6, dokonuje właściwy do wypłaty dodatku weterana poszkodowanego organ emerytalno-rentowy w terminach przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

8. W przypadku zbiegu prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej przyznawanych na podstawie odrębnych przepisów, przysługuje tylko jeden dodatek weterana poszkodowanego.

9. Dodatek weterana poszkodowanego jest wypłacany wraz z emeryturą lub rentą inwalidzką w terminie i trybie określonych dla tych świadczeń, a w przypadku wypłaty dodatku po raz pierwszy – w najbliższym terminie płatności emerytury lub renty albo

w następnym terminie płatności, jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, został złożony na 14 dni przed upływem terminu płatności emerytury lub renty.

10. W przypadku zawieszenia wypłaty emerytury lub renty właściwy organ emerytalno-rentowy wypłaca dodatek weterana poszkodowanego kwartalnie, w trzecim miesiącu kwartału.

Rozdział 7

Źródła i sposób finansowania niektórych świadczeń

Art. 37. 1. Dodatek weterana poszkodowanego, w wysokości ustalonej na zasadach określonych w art. 36, wypłaca wraz z emeryturą lub rentą inwalidzką właściwy organ emerytalno-rentowy ze środków będących w dyspozycji tego organu.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest finansowany ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy, oraz z części pozostającej odpowiednio w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW.

3. W przypadku wypłaty dodatku weterana poszkodowanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych lub Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, świadczenie to wraz z odsetkami za opóźnienie w ustaleniu prawa do niego lub jego wypłaty oraz koszty obsługi są finansowane ze środków budżetu państwa.

Art. 38. Świadczenia określone w ustawie, inne niż wymienione w art. 37 ust. 1, finansowane są ze środków budżetu państwa z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do weteranów-żołnierzy i weteranów poszkodowanych-żołnierzy, z części pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy, oraz z części pozostającej odpowiednio w dyspozycji Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego albo Szefa Agencji Wywiadu – w odniesieniu do weteranów-funkcjonariuszy ABW i weteranów poszkodowanych-funkcjonariuszy ABW.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 39–44. (pominięte)⁴⁾

Rozdział 9

Przepisy końcowe

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia⁵⁾.

⁴⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 kwietnia 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. poz. 937).

⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 września 2011 r.